

Pigetur til Sydafrika 2014 – Rejseberetning

Det er tirsdag den 27. maj, klokken er 03.30. De første piger begynder at ankomme til lufthavnen i Billund – den ene mere spændt end den anden.

Stille og roligt får vi tjekket bagage og våben ind, og turen er for alvor skudt i gang.

Kl. 06.00 letter flyet mod Amsterdam, hvor vi har en mellemlanding, inden kursen sættes mod Sydafrika.

Da vi ankommer i Amsterdam mødes vi med de piger, som er fløjet fra København. De er lige så spændte som vi andre. Holdet er nu samlet, og vi er mere end klar til at komme ned til Sydafrika.

Under flyveturen benytter vi tiden, til at få den søvn, som ingen af os fik om natten, grundet spændingen. Selvom flyveturen kan synes lang, så er der masser af muligheder for underholdning i form af den lille skærm som sidder i sædet foran os. Her er der masser af film, nye som gamle, spil, musik osv.

Kl. 21.15 lander vi i Johannesburg, hvor guiderne venter på os, da vi kommer ud i ankomsthallen. Mens de der har våben med får hentet deres våben hos politiet, går resten af gruppen ud mod vores bus.

Da vi alle er samlede, går turen mod Matswani, som ligger ca. 300 km nord for Johannesburg.

Ved ankomsten til Matswani bliver vi vist hen til vores respektive bungalows, hvor en god nats søvn venter. Vi mødes om morgenen ved morgenbuffeten kl. 08.30, så vi har haft mulighed for at få udhvilet oven på flyveturen.

Efter morgenmaden mødes vi med vores PH'er i det store museum og gennemgår vildtønskerne. Vi får derudover også mulighed for at se de afrikanske dyr i deres fulde størrelse og får gode råd fra PH'erne omkring hvor det perfekte skud sidder på de forskellige dyr.

Første dag samles vi i museet

Matswani's museum

Efter besøget på museet sætter vi kursen mod skydebanen. Her skal de medbragte rifler skydes ind og de der har lejet et våben, har mulighed at lære riflen at kende, inden jagten begynder.

På skydebanen

På jagt

PH'en - Herman

De efterfølgende dage bliver brugt på intens jagt. Når det er tid til middag, tænder vores PH'er op i bålet, så der kan grilles noget frokost til os – man bliver jo helt sulten af al den jagt. Her er der også mulighed for at man kan udveksle dagens historier og se de indtil nu, nedlagte dyr inden de blev sendt til slagteren.

Så er der frokost

Monika

Inge Marie

Ved aftensmaden, hvor vi alle igen er samlet, bliver der ønsket tillykke med dyrene, fortalt om store oplevelser og de obligatoriske røverhistorier.

Det er ikke hver dag vi alle kan fortælle om et dyr vi har nedlagt, men så er der til gengæld en masse andre historier at fortælle. F.eks. den dag, hvor Monika, Birthe og Kristine så spor fra en leopard, samt da vi så elefanter, løver, flodheste og næsehorn på vej ud på vores jagtområder de forskellige dage.

Elefanten vi så på vej på jagt

Øjnene er i hvert fald rettet mod de områder vi kører forbi, så vi forhåbentlig kan se et glimt af disse prægtige dyr.

Ligeledes bliver der råbt højt i bilerne, hver gang vi passerer nogle dyr, som vi håber de andre i bilen også når at se: ”Baboon!”, ”Warthog!”, ”Impala”, ”Giraffe!”, ect.

Den sidste jagtdag bliver der udfyldt diverse papirer, så vores trofæer kan komme hjem til Danmark – og lavet på den måde som vi ønsker.

Vores første dag uden jagt får vi sen morgenmad, så vi rigtigt kan sove længe. Efter morgenmaden går turen op til slagtehuset, hvor trofæparaden venter. Alle vores trofæer er stillet op, så vi kan få taget et gruppebillede af alle vores flotte trofæer.

Trofæparade

Efter frokosten er det tid til at være jægere på en anden måde – nu skal vi skyde dyrene med vores kameraer.

Vores nu trænede øjne spotter hurtigt dyrene, så der er ikke mange dyr der undslipper vores falkeblikke.

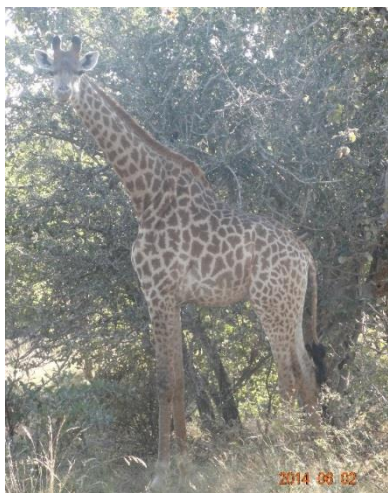
”Er jeg den eneste der hurtigt kigger efter, hvor jeg skal skyde dyret” bliver der spurgt. Hurtigt kan vi alle konstatere, at vi ikke længere er rigtige fotosafari folk, vi er for alvor blevet afrikanske jægere!

Næsehornet vi så på fotosafari

Guiden fortæller

Giraf

Impala

For at slutte hele turen af på bedste vis er vi den sidste aften på "Sunset Rock". Her bliver vi opvartet i bedste Karen Blixen-stil med champagne og lækre "hapsere".

Mens vi nyder det sidste af solens stråler, inden den flot går ned i det fjerne, får vi uddelt vores trofæ medaljer – og dem er der nok at dele ud af!

Champagne på "Sunset Rock"

Lækre snacks

Overrækkelse af medaljer

Vi er nået til den sidste dag og det er med tunge skridt, at vi efter morgenmaden går op i vores bungalows, for at pakke vores kufferter. Det er ved at gå op for os, at denne oplevelsesrige tur er ved at nå sin ende.

Da vi har stillet vores kufferter udenfor vores værelser, samles vi alle i barområdet, for at nyde den sidste tid sammen i Sydafrika, nyde de sidste stråler fra den afrikanske sol og det fantastiske dyreliv.

Efter en god frokost, sætte vi stille og roligt kursen mod lufthavnen, for at vende tilbage til Danmark, med rygsækken fuld af oplevelser!

Jeg bad pigerne om, at fortælle om deres største oplevelse i Sydafrika – læs dem nedenfor.

Birthe:

1 Jagtdag: Blesbuck

2 Jagtdag: Warthog, Impala

3 Jagtdag: Blue Wildebeest

4 Jagtdag: Kudu

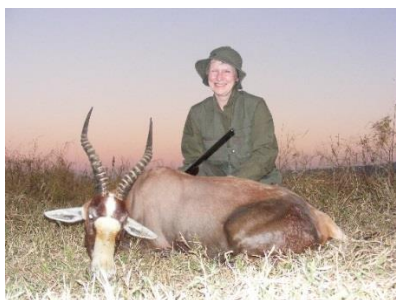
5 Jagtdag: -

Historie: Min Blesbuck den første dag. En helt fantastisk dag, hvor jeg kom ud på en slags savanne/slette. Der var flotte dyr overalt. Der var store flokke af Blue Wildebeest, Impalaer og Red Heartbeest, Strudse og Blisbukke. På vejen så vi både giraffer og Eland. Helt overvældene, men vi kunne ikke skjule os, grundet de få træer. Så da vi endelig kom ind på dem, løb de. Vi forsøgte at køre lidt rundt, men der opdagede de os også. På et tidspunkt prøvede min PH K.P. at sætte skydestokken op til en Blesbuck der var lidt større end de andre, og som var ret stor – han var dog ret langt væk, så vi opgav.

Men så forsøgte vi at blive hvor vi var, og bilen kørte væk. Men de blev skræmte da bilen kørte væk. Da solen var ved at gå ned, spottede en af trackerne pludselig en lille flok Blesbucks. Her græssede de ude på det store område. Vi pürchede os ind på dem, men græsset var ret højt. De stod hele tiden med siden eller bagen til, så vi forsøgte hele tiden at komme ind på dem. På et tidspunkt kommer vi ca. 100 meter ind på dem, her ventede vi på, at en af dem ville blive skudbare. Skuddet blev en smule skråt, da dyret flyttede sig i det jeg affyrede mit skud. Men den faldt ned med det sammen. Jeg skyndte mig at genlade, og spurgte KP om jeg skulle skyde igen, men han sagde hurtigt, at den var død.

Det var min største oplevelse, da det var mit første Sydafrikanske dyr, og de var ikke lette at komme til. Var det ikke for den vågne tracker, så havde jeg ikke skudt noget.

Vi så nogle sekretærfugle ude på sletten, det var lidt skræmmende, da jeg ved, at disse fugle spiser slanger, så jeg blev da lidt betænkelig. Men KP skyndte sig at forklare mig, at de også spiser mus og andre smådyr.

Birthe med hendes Blesbuck

Birthe med hendes Impala

Birthe og hendes PH – K.P., Blue Wildebeest

Birthe med hendes Warthog

Birthe og hendes Kudu på 57,5"

Gerda:

1 Jagtdag:

2 Jagtdag:

3 Jagtdag: Warthog, Eland

4 Jagtdag: 2 x Zebra

5 Jagtdag:

Historie: Den bedste jagt var de 2 Zebraer.

Vi kørte ca. halvanden time, for at komme ud til farmen. Meget fladt land og få buske. Der var mange Blesbucks og Wildebeests. Der gik to zebraer langt ude, men de havde set os – så de var meget opmærksomme. Vi kom derfor ikke tættere på end 150 meter. Min PH spurgte så, om jeg ville skyde. Vi kunne se det var to mørke hingste. Den ene stillede så siden til, og jeg gjorde klar til mit skud. Den løb cirka 10-15 meter. Den anden løb, og kom så pludselig tilbage. Derfor afgjorde jeg hurtigt, at jeg ville skyde denne også. Denne løb også kun 10-15 meter. Begge Zebraer fik ét perfekt skud hver, så jeg var meget tilfreds.

Jeg var ret heldig, da der tidligere havde været jægere ude for at finde en af disse Zebraer, men de havde ikke haft held til at finde dem, så jeg føler mig rigtig heldig.

Jeg var rigtig glad for, at jeg kunne få mine to zebraer, da jeg havde lovet mine to børnebørn, at jeg ville forsøge at skyde dem en Zebra hver, så det var dejligt at de nu begge kan få en zebra.

Alt i alt, så har det været en fantastisk tur, men en masse gode oplevelser – og ikke mindst gode jagtkammerater.

Gerda med hendes ene Zebra

Gerda med hendes Eland

Anita:

1 Jagtdag:

2 Jagtdag: Impala

3 Jagtdag: Blue Wildebeest

4 Jagtdag: Kudu

5 Jagtdag: White Blesbuck

Historie: Impalaen.

Min største oplevelse var da jeg skød min Impala, som var mit første afrikanske dyr. Det var også min første oplevelse af, hvor stærke disse dyr er. Det var super fedt, at vi kunne gå efter sporet og finde dyret på denne måde.

Men det hele startede med vores lange, lange pürch, vi gik omkring 2 timer. Vi blev hele tiden opdaget, og vi var ved at opgive. Pludselig ser vi en flok Impalaer. Vi kigger lidt, og får så øje på den gamle buk inde i gruppen – han står bag et træ, så vi måtte bare vente, og ikke mindst håbe.

Jeg holdte bare mit blik på den gamle buk, og pludselig kom den ud i åbningen, og jeg afgav mit skud.

Den satte derefter i løb, og vores pürch startede. Impalalen var ikke helt død, så vores PH Herman afgav derfor et fangstskud, som blev et ”Texas-shot”. Den løb videre, og efter 50 meter fik den et skud igen, som gjorde at den endelig gik ned.

Det var en helt perfekt oplevelse, som også bare viser hvor stærke disse dyr er, med alt deres adrenalin i kroppen.

Min næste bekymring var så, hvordan i alverden vores tracker skulle finde os, da vi var laaangt ude i ingenting. Men kort efter, kan vi høre vores bil, og vores PH havde fundet os. Herman tog skjorten af, og bar Impalaen hele vejen hen til bilen, da vi ikke kunne få bilen ind til os i krattet. En rigtig Herkules.

Det er fantastisk at kunne opleve denne oplevelse med en anden, som giver en tæt relation – nok lidt ligesom soldater kammerater. Jeg var derfor rigtig glad for, at Kristine var med, så vi har denne fantastiske oplevelse sammen.

Alt i alt, så er Afrika alt hvad jeg havde drømt om, selvom det kan være skræmmende – men det er helt fantastisk! Jeg kommer helt sikkert tilbage.

Anita med hendes Impala

Anita med hendes White Blesbuck

Anita med hendes Kudu

Monika:

1 Jagtdag: Blesbuck

2 Jagtdag: Impala

3 Jagtdag: Zebra

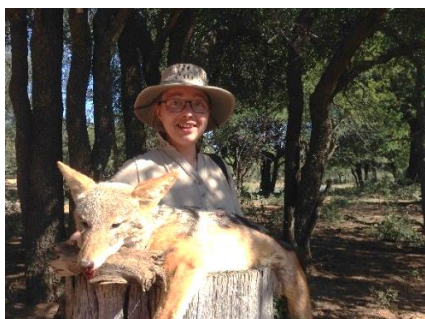
4 Jagtdag:

5 Jagtdag: Sjakal og Warthog

Historie: Jeg syntes generelt, at alle mine dyr er vigtige at fortælle om. Men jeg har hjemmefra længe ønsket mig at skyde en Zebra. Det var derfor en drøm der gik i opfyldelse, da jeg endelig kunne få min Zebra.

Derudover var min Warthog og min Sjakal også meget spændende, da jeg ikke helt var forberedt på dem. Vi sad i et "blind", for at se, om vi kunne finde en hun-Impala. Pludselig kommer der to Sjakaler (nattedyr), som jeg egentlig ikke ville skyde. Men efter en kort samtale besluttede jeg mig for at skyde den, og jeg er meget glad for den. Den er super flot!

Min Warthog er til gengæld også en kæmpe oplevelse, da vi ved næste vandhul hvor vi igen forsøgte at finde en hun-Impala. Pludselig kommer en lille Warthog-familie gående. Vi kunne høre deres små grynt – rigtig hyggeligt! Efter et par minutter kommer der pludselig en kæmpe Warthog. Igen måtte jeg overveje, om jeg ville have denne, eller se om min Impala ville komme fobi. Min PH, Herman, siger at det er en god stor Warthog. Så jeg beslutter mig for, at jeg tager denne. Jeg ligger an til skud, og rammer den lige på skulderen – perfekt skud. Vi går på spor af den ca. 100 meter, hvorefter vi finder den. Selv Herman bliver overrasket over dens størrelse – en KÆMPE Warthog. Jeg får at vide, at sådan en stor en er meget svær at finde. Selv hvis PH'erne finder en så stor, så vil de skyde den, da der ikke er mange af denne størrelse. Så det gør mig selvfølgelig ekstra stolt over, at jeg fik nedlagt denne Warthog.

Monika med hendes Sjakal

Monika med hendes Warthog

Monika med hendes Blesbuck

Monika med hendes Impala

*Monika med hendes PH – Martinus
med hendes Zebra*

Elissabeth:

1 Jagtdag: Impala

2 Jagtdag: Mountain Reedbuck

3 Jagtdag: Bushbuck og Impala

4 Jagtdag:

5 Jagtdag:

Historie:

Jeg har haft rigtige gode jagter, men det mest grænseoverskridende jeg oplevede, var da vi var på jagt efter en Blesbuck. Det var ovre på et sted, hvor det ikke var muligt at komme til med bil. Derfor forventede vores tracker, at vi ville gå med derover. Et meget uberørt sted.

Vi holdt ovre på den anden side af vandet. Dagen før havde vi lagt en saltsten ud. Min PH – Faan – kiggede lidt på den lille flod. Faan ville have, at jeg skulle hoppe op på hans ryg, så ville han bære mig over. Dette ville jeg dog ikke helt være med til.

Den eneste mulighed var derfor, at jeg smøgede mine bukser op, tog mine sko og strømper af. Dette var meget grænseoverskridende, da man jo ikke altid helt ved, hvilke dyr der kigger på en fra floden af.

Faan sagde, at jeg skulle passe på, stenene kunne være ret klatte og slibrige. Min tracker kunne godt se, at jeg var lidt nervøs for at falde på stenene, så han tog hurtigt min hånd og hjalp mig sikkert over.

Så gik vi derovre og ledte efter dyrene, men der var desværre ingen held.

Da bilen holdte på den anden side af floden, var det jo samme procedure, da jeg skulle tilbage. Men min tracker sad desværre i bilen, så han kunne ikke rigtig hjælpe mig over. Men han kom dog hurtigt over til mig, og hjalp mig over på den anden side igen – en rigtig gentleman!

Så selvom vi ingen dyr så, så var det rigtig jagt! Vi fik rigtig kiggede efter spor og afføring. Jagt er jo ikke nødvendigvis det at skyde noget, men det at opleve naturen og alt det der hører med.

Elissabeth og hendes PH Faan - med hendes Mountain Reedbuck

Trackerne med Elissabeth's Bushbuck

Forhindringer på jagten

Inge Marie:

1 Jagtdag: Blue Wildebeest

2 Jagtdag: Oryx

3 Jagtdag: Impala

4 Jagtdag:

5 Jagtdag: Warthog

Historie:

Min bedste jagtoplevelse var min Oryx. Alle mine jagter var super gode, men Oryx'en glemmer jeg ikke så let.

Vi startede kl. 8.30 om morgenen. Vi gik hele dagen – meget intenst efter denne Oryx.

De gik i store flokke, hvor de holder vagt for hinanden, så de var meget opmærksomme – derudover skiftede vinden hele tiden retning, så de fik hele tiden færden af os.

Vi gik ca. 15 km efter denne Oryx, inden jeg fik en skudchance. Jeg er glad for, at PH'erne ikke opgav kampen – de vil det jo lige så meget, som vi jægere vil.

Det var dejligt da det endelig lykkedes. Det lykkedes os faktisk at pürche os ind på 70 meter. Den fik et enkelt skud, og så var den nedlagt. En rigtig dejlig fornemmelsen, efter en så intens jagt.

Men alt i alt, så har hele turen været en rigtig god oplevelse. Også vores sammenhold, selvom vi er så forskellige.

Inge Marie med hendes Blue Wildebeest

Inge Marie med hendes Oryx

Kristine:

1 Jagtdag:

2 Jagtdag:

3 Jagtdag:

4 Jagtdag: Nyala og Kudu

5 Jagtdag:

Historie:

Jeg var så heldig, at jeg kunne komme med nogle af pigerne på jagt – en super oplevelse.

På jagtdag 1 og 2 var jeg med Anita, som skød sit første afrikanske dyr – en Impala.

Jeg var mindst lige så glad som Anita, efter en super spændende jagt og pürch. At se Anitas ansigt bagefter med et KÆMPE smil, det var helt fantastisk. Jeg var glad for, at jeg kunne være der med hende og dele det specielle øjeblik, hvor hun blev en ”afrikansk jæger”.

Jeg fik også mulighed for at tage på jagt med Monika den sidste dag, hvor hun skød den store Warthog og hendes Sjakal.

Selv havde jeg været på jagt efter en kudu og Nyala. Heldet var ikke med mig før den 4. jagtdag, men der fik jeg også begge dele.

Jeg har længe ønsket mig en Nyala, så jeg var utrolig spændt, da vi kørte på jagt efter den. Det var helt fantastisk da skuddet gik af, og dyret hurtigt lå stille. Det perfekte skud, der gav en ordentlig portion selvtillid.

Kristine med hendes Nyala

Jeg spurgte pigerne, hvilke ord der bedst kunne beskrive denne tur – her er nogle af svarene ☺

”Fantastiske jagtopplevelser, godt socialt samvær” (Gerda)

”Meget lærerige jagtopplevelser, jeg har lært rigtig meget af vores PH’er” (Monika)

”At de afrikanske dyr absolut ikke er lette, og de er meget stærke” (Anita)

”Det er ikke hygge-jagt. Når man er på jagten, så kræver det sin kvinde og er meget intenst. Så snart man kommer hjem eller har frokost, så er det at det sociale og hyggen rigtig kommer frem” (Inge Marie)

”Det er fedt at sætte sig ind i en bil om morgenen, og alt pludselig kan ske. Man skal være på.” (Elissabeth)

”Det er en anden form for jagt her i Sydafrika, end det er i Danmark” (Inge Marie)

”Ligesom man tror, at der intet sker og alt er roligt, sker der pludselig noget – man skal tænke hurtigt”(Elissabeth)

”Man får nogle fantastiske skudchancer” (Birthe)

”En sådan jagttur giver en troen på sig selv som jæger ”(Inge Marie)

*Dette billede fra PH'en K.P's bil fik stor opmærksomhed på vores tur
Et billede siger som sagt mere end 1.000 ord ☺*